

- 2) Összhangban van-e az 1999/70/EK irányelv⁽¹⁾ mellékletét képező keretmegállapodással azon – a keretmegállapodás céljainak elérése érdekében alkalmazott – értelmezés, amely szerint, mivel az Európai Unió alapelvei közé tartozó egyenlő bánásmóddhoz való jognak és a hátrányos megkülönböztetés tilalmának (az Európai Unió Alapjogi Chartájának 20. és 21. cikke) egy irányelvben való konkretizálásáról van szó, [valamint] azokat az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 23. cikkében megfogalmazott alapelvek tekintik, és mivel az EUMSZ 151. és EUMSZ 153. cikk [szerinti] alapvető szociális jogoknak minősülnek, az időszakosan helyettesítő, határozott időre foglalkoztatott közalkalmazott végkielégítéshez való joga akár a határozott időre szóló munkaviszonyban alkalmazott munkavállalókkal való összehasonlítás útján, mivel (közalkalmazotti vagy munkavállalói) jogállása csak állami szektorba tartozó munkáltatótól függ, akár az elsődleges európai jog előrelátható vertikális közvetlen alkalmazásával is megállapítható?
- 3) Figyelembe véve adott esetben az állandó szükségletek kielégítésére irányuló határozott idejű szerződések alkalmazásával való visszaélés fennállását, anélkül, hogy objektív ok, az azt igazoló sürgős és nyomós szükséglet fennállna, és anélkül, hogy a nemzeti jogunkban hatékony szankciók vagy korlátok lennének, olyan intézkedésként, amely a visszaélés megelőzésére és az uniós jog megsértése következményének elkerülésére irányul, amennyiben a munkáltató nem biztosít határozott idejű foglalkoztatást a munkavállaló számára, az olyan, jogellenes felmondás esetén járó végkielégítéssel azonos végkielégítés, amely megfelelő, arányos, hatékony és visszatartó erejű szankciónak tekintendő, összhangban áll-e az 1999/70/EK irányelv által kitűzött célokkal?

⁽¹⁾ Az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodásról szóló, 1999. június 28-i 1990/70/EK irányelv (HL 1999. L 175., 43. o.; magyar nyelvű kiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.).

A Tribunal Supremo (Spanyolország) által 2018. március 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – José Cánovas Pardo S.L. kontra Club de Variedades Vegetales Protegidas

(C-186/18. sz. ügy)

(2018/C 211/16)

Az eljárás nyelve: spanyol

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal Supremo

Az alapeljárás felei

Fellebbező: José Cánovas Pardo S.L.

Ellenérdekű fél: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Ellentétes-e a 2100/94/EK rendelet⁽¹⁾ 96. cikkével e rendelkezés azon értelmezése, amely szerint amennyiben a közösségi növényfajta-oltalom megadásától számított három éves határidő letelt, a jogosult tud a bitorlási tevékenységről és az azért felelős személy kilétéről, a rendelet 94. és 95. cikkében említett keresetek elévülnek, annak ellenére, hogy a bitorlási tevékenységeket egészen a kereset benyújtásáig tovább folytatták?
- 2) Az első kérdésre adott nemleges válasz esetén úgy kell-e értelmezni, hogy a 2100/94/EK rendelet 96. cikkének megfelelően az elévülésre csak a három éves határidőn túl végzett konkrét bitorlási tevékenységek esetében kerülhet sor, azonban az utóbbi három éven belül végzett ilyen tevékenységek esetében nem?

- 3) A második kérdésre adott igenlő válasz esetén ebben az esetben az abbahagyásra való kötelezés iránti kereset, valamint a kártérítési kereset csak az utolsó három éven belül végzett ezen utóbbi tevékenységeket illetően lehet sikeres?

⁽¹⁾ A közösségi növényfajta-oltalmi jogokról szóló, 1994. július 27-i 2100/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 227., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 16. kötet, 390. o.)

Az Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen (Németország) által 2018. március 19-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Google LLC kontra Németországi Szövetségi Köztársaság

(C-193/18. sz. ügy)

(2018/C 211/17)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Az alapeljárás felei

Felperes: Google LLC

Alperes: Németországi Szövetségi Köztársaság

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni a 2002/21/EK keretirányelv⁽¹⁾ 2. cikke c) pontjának „szolgáltatás, amely teljes egészében vagy nagyrészt elektronikus hírközlő hálózaton történő jelátvitelből áll” fogalmi ismervét, hogy az olyan internetalapú e-mail szolgáltatásokra is vonatkozik vagy vonatkozhat, amelyeket a nyílt interneten keresztül nyújtanak, és nem foglalják magukban az internet-hozzáférést?
 - a) Különösen, úgy kell-e értelmezni ezt a fogalmi ismervét, hogy már azt az informatikai feldolgozási szolgáltatást is „jelátvitelnek” kell tekinteni, amelyet az ilyen e-mail szolgáltatás nyújtója a levelezési szerverein keresztül nyújt azáltal, hogy az e-mail címekhez az érintett fizikai csatlakozások IP-címét hozzárendeli, és az adatcsomagokra szétbontott elektronikus leveleket az internetprotokoll-család különböző protokolljai alapján a nyílt internetbe betáplálja, illetve – fordított esetben – fogadja, vagy csak ezen adatcsomagoknak az interneten történő, Internet (Access) Provider (internetszolgáltató) általi továbbítása minősül „jelátvitelnek”?
 - b) Különösen, úgy kell-e értelmezni ezt a fogalmi ismervét, hogy az adatcsomagokra szétbontott elektronikus levelek nyílt interneten keresztül történő, Internet (Access) Provider általi továbbítása, az ilyen e-mail szolgáltatás nyújtójának tudható be, ily módon ez utóbbi is ennyiben olyan szolgáltatást nyújt, amely „jelátvitelben” áll? Adott esetben mely feltételekkel lehetséges ezt az ilyen szolgáltatónak betudni?
 - c) Abban az esetben, ha az ilyen e-mail szolgáltatás nyújtója vagy maga továbbít jeleket, vagy legalábbis az Internet (Access) Provider jeltovábbítási szolgáltatása neki tudható be: különösen, lehet-e úgy értelmezni ezt a fogalmi ismervét, hogy ez az e-mail szolgáltatás az olyan esetleges kiegészítő funkciók ellenére, mint az elektronikus levelek szerkesztése, tárolása és rendszerezése vagy a kapcsolattartási adatok kezelése, és a szolgáltató által, az egyes funkciók vonatkozásában végrehajtott műszaki ráfordítás ellenére „teljes egészében vagy nagyrészt” is jelátvitelben áll, mivel funkcionálisan szemlélve a felhasználó szemszögéből a szolgáltatás hírközlési funkciója áll a középpontban?